

Jubileusz dyrektora teatru lwowskiego.

W obecnych ciężkich czasach, gdy jedni walczą, a inni znoszą jeszcze cięższą dolę wygnańców, na

Dzieci ofiarą wojny: Siedmioletnia Stefcia Radomska i 14-letnia Maryanna Jamruz na kuracji w polowym szpitalu dentystycznym.

tułaczce znalazł się także i... teatr lwowski. Dzielny i zasłużony kierownik tej polskiej placówki artystycznej, dyr. Ludwik Heller, nie opuścił jednak rąk i aby zadać kłam twierdzeniu, że „inter arma silent Musae“, przeniósł swe lary i penaty do Wiednia, gdzie pracuje dla polskiej sztuki i tak licznej dziś tam kolonii polskich uchodźców... I właśnie na tem wygnaniu przyszło dyr. Hellerowi obchodzić zasłużony jubileusz. Przypomnieli tę uroczystość najwybitniejsi przedstawiciele kolonii polskiej w Wiedniu, którzy ogłosili w pismach następującą odezwę:

Z początkiem marca 1915 r. minęło 10.000 przedstawienie pod kierunkiem dyrektora teatru miejskiego we Lwowie, Ludwika Hellera.

Nie tylko w dziejach polskiego teatru, ale wszystkich teatrów jubileusz tego rodzaju jest prawdziwą rzadkością, godny więc jest i zaznaczenia, bo 10.000

Z teatru wojny: Gen. Kluck, dowódca jednej z armii niemieckich, operujących we Francji, ranny w tych dniach szrapnelem.

przedstawień, danych pod artystyczną i materyalną odpowiedzialnością jednego człowieka, a w warunkach tak niesłychanie trudnych, jak u nas, to istotnie ogrom pracy i zasługa niepoślednia. Zwłaszcza, że rezultaty tej pracy także i za granicą zdobyły duże uznania teatrowi polskiemu (Mediolan, Paryż, Wiedeń, Praga).

Ze względu na chwilę obecną, dyrektor Heller zastrzegł się przeciwko nadawaniu tej sprawie rozgłosu. Mimo to grono osób, uznając, że teatr jest tak ważnym czynnikiem kultury narodowej, iż nawet w niedolach politycznych nie wolno o nim zapominać, jako o jednym z widomych znaków duchowego życia narodu — postanowiło przynajmniej w skromny sposób zaznaczyć ten tak niezwykły i rzadki w kronikach teatralnych wypadek.

Ponieważ zaś nie jest wcale tajemnicą, z jakimi ofiarami materyalnemi dyrektor Heller od czterech już miesięcy podtrzymuje byt stworzonego przez siebie w Wiedniu teatru polskiego, obraliśmy jako

Jubileusz dyrektora teatru lwowskiego: Ludwik Heller

najodpowiedniejszą w obecnej chwili formę wyrażenia uznania dla tej Jego pracy zebranie funduszu, któryby choć w części ułatwił Mu trudne, bo w tak ciężkich warunkach podjęte zadanie, a zarazem pozwolił Mu przeprowadzić je do końca (t. j. do połowy kwietnia b. r.)

Datki na cel powyższy wraz z podpisaną listą

prosimy nadsyłać przed 12 kwietnia na ręce W. P. Edwarda Neumanna, sekretarza ministerstwa dla Galicji (Wiedeń, III, Rennweg 1 A).

Karol hr. Lanckoroński, Józef Neumann. Stanisław Fałat, Konrad Łoziński, Stanisław Przyby-

Z żałobnej karty: S. p. dr. Leon Mermon.

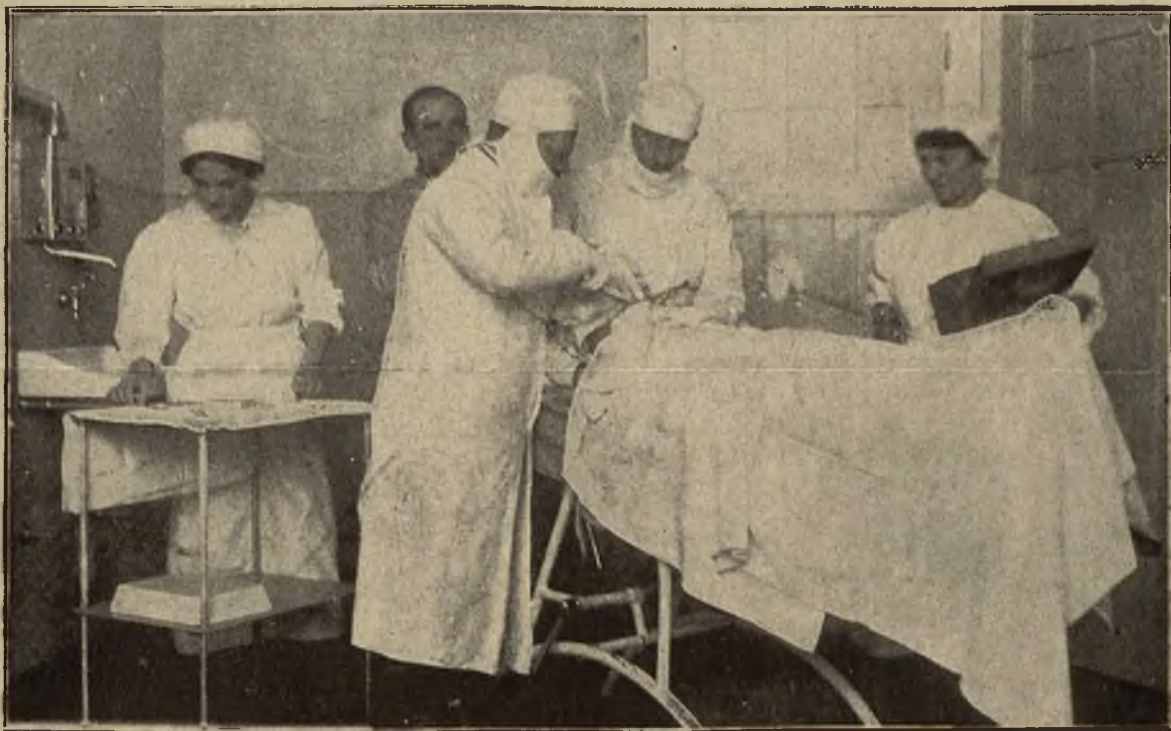
szewski, Marya hr. Lubomirska, dr. Tadeusz Rittner, Edward Neumann, Adolf Wł. Inlender, Maryan Biłski, Władysław Długosz, Karol Kucharski, dr. Alfred Wysocki, dr. Edward Goldscheider, naczelny redaktor „Wiener Allg. Zeitung“.

Z żałobnej karty.

W komitacie zemieńskim w północnych Węgrzech, w bitwie pod Fölezö, padł dnia 2. marca, ugodzony kulą karabinową w głowę, s. p. dr. Leon Mermon. Zwłoki jego spoczęły na repöieńskim cmentarzu, niedaleko pola bitwy.

Zmarły ukończył krakowskie gimnazjum św. Jacka, wyższe studia odbył na Wszechnicy Jagiellońskiej, gdzie w roku 1913 uzyskał stopień doktora praw. Pracę zawodową rozpoczął w krakowskim sądzie, jako auskultant. W styczniu b. r. odszedł na plac boju. Liczył lat 27.

Tragiczny zgon jego dotknął boleśnie rodzinę i odbił się serdecznym żalem kochających go kolegów i znajomych.

Nowoczesna medycyna wojenna: Operacja aseptyczna

Dołączenie prospektów

do pisma niniejszego liczymy za 1000 sztuk po kor. 20.—

Zgłoszenia wprost do Admin. „Nowości Ilustrowanych“. Telefon 478